

Hodinářů, kteří znají řemeslo, dramaticky ubývá

V rodině Petra Schediwého z Rychnova nad Kněžnou bylo mnoho hodinářů. To, že se rozhodl v tradici pokračovat, způsobil jeho otec Hubert. Jejich **hodinářství a klenotnictví proto nese ve štítu Hubert Schediwý a syn.**

RYCHNOV NAD KNĚŽNOU „Původně jsem chtěl být archeolog. Líbily se mi malé věci a později jsme se na otce upnul. Pozoroval jsem, jak rozebírá a skládá jemnou mechaniku hodinového strojku, až mě to učarovalo,“ vzpomíná. Absolvoval několik škol, vyučil se hodinářem, poté zlatníkem, na „zkušené“ byl ve dvou německých šperkařských společnostech. „Hodně jsem se při studiu naučil od vývojového pracovníka Chronotechny Šternberk a špičkového hodináře Bedřicha Papiórka. V roce 1990 začal podnikat ve Vamberku, kde skončil podnik Znak Hradec Králové, pro který pracoval otec. V roce 1993 obchod s dílnou přesídlil do Rychnova nad Kněžnou. Přestože je v malém městě, vyhlédly si firmu dvě švýcarské hodinářské společnosti - Armin Strom a výrobce hodinek amerických prezidentů Vulcain. Stojí statistice, ale do Rychnova je jezdí kupovat zájemci z celé republiky.

Začínali jste běžným prodejem hodinek a servise. Čím jste vybudovali úspěšnou firmu? Hodinařina a klenotnictví bylo a je nejen práce, ale i velké hobby. Fun- gující obchod jsme budovali z prachu mravenčí prací a píli.

Musí být i obchodník precizní

jako hodinář? Určitě. Obchod v jakékoli profesi je řehole. Pokud má být na určité úrovni, pak je zapotřebí starat se o něj od rána do večera. Pokud někdo dokáže dělat řemeslo i obchod, je to ideální spojení.

Jak jste se dostali k prodeji top značek hodinek? První impulz přišel od manufaktury Vulcain. Před třemi lety zatelefonoval německy hovořící muž, že si nás vybrali. Měli na nás reference asi i z Německa, protože jsem tam kdysi pracoval. Zprvu jsem váhal, protože jsem se specializoval na tvorbu šperků, ale pak jsme si sjednali schůzku. O rok později nás kontaktovali zástupci mladé manufaktury Armin Strom, jejíž zakladatel pan Strom se zapsal do Guinnessovy knihy rekordů vyskeletováním nejmenších dámských hodinek.

Za jakou cenu jste prodali nejdražší hodinky? To bych nerad uváděl. Bylo to samozřejmě ve statisících.

Jak se dražší hodinky prodávají v malém městě? Přestože i tady jsou lidé, kteří si je mohou dovolit, je prodej složitější než v Praze. Je to boj o klienta a po-

kud není místní, musíme ho přitáhnout. Musíme mu vytvořit speciální podmínky, aby přijel, a pak se o něj také staráme. Máme zákazníky z celé republiky. Pokud jsou opravdu vážnými zájemci o koupi, ubytujeme je a strávíme s nimi čas. Uděláme z návštěvy nejen pracovní, ale i zábavnou záležitost. Provedeme je městem, vezmeme na večeři.

Kdo si lepší hodinky za deseti až statisíce korun převážně kupuje? Zákazníci k nim musí mít vztah. A peníze. Pokud si chtějí koupit lepší značku, většinou už o hodinkách něco ví. Potom si takový „kalibr“ kupují lidé, kteří se pohybují v nějakém společenském postavení, kde se sleduje, jaké mají oblečení, boty a také hodinky. Ty jsou jako pánský šperk sledovány nejvíc. A pak to jsou sběratelé.

Pocítili jste dopady hospodářské krize? Ano. Zatímco před třemi lety byl prodej konstantní, když přišly komplikované okamžiky, zaznamenali jsme výkyvy. Postihlo to zejména střední vrstvy. Je zajímavé, že dražší hodinky se prodávaly stále dobře. Klienti měli zájem o jedinečné věci jako o investice. Může

Hodinář Petr Schediwý z Rychnova nad Kněžnou. Foto: P. Bednář

se stát, že pro střední vrstvu, která je „krví obchodu“, už takové věci nebudou tolik dostupné. Pokud bude ekonomicky potlačena, budeme to cítit daleko víc než teď.

Bojujete s konkurencí levných hodinek z Číny? S těmi se dá bojovat velmi těžko a ani na to nemáme chuť. Značky hodinek, které vedeme, se s nimi nedají srovnávat. Jsme v hodinářství, kde vyškolený personál nabízí velmi slušnou obsluhu i záruční a víceletý pozáruční servis, a ne v supermarketu. Být zákazníkem, než

bych si kupoval něco takového, raději bych oprávil staré mechanické hodinky české či ruské produkce, které jsou kvalitní.

Ubývá hodinářů, kteří umí řemeslo? Naprosto dramaticky. Jediná hodinářská škola v Čechách v Polné se přestěhovala do Jihlavy a mnoho žáků nemá. Dají se spočítat na prstech ruky. Sehnat dobré hodináře je problémem i ve Švýcarsku. Renomovaná odborná škola je v německém Glashütte a její žáci nacházejí práci po celém světě. **Pavel Bednář**

Krátce

BOHUSLAVICE NAD METUJÍ

Úder blesku uzavřel silnici

Silné bouřky, které se v sobotu prohnaly východem Čech, přidělaly práci hasičům. U Bohuslavic nad Metují například blesk zcela zdemoloval statný topol. Po zásahu se část stromu odštípla a kusy kmene byly rozesety až do vzdálenosti 30 metrů. Zbytek stromu museli hasiči pokácet a rozřezat, jelikož hrozil jeho pád na silnici. Další stromy museli hasiči odstraňovat i v Kostelecké Lhotě na Rychnovsku. (van)

DEŠTNÉ V ORLICKÝCH HORÁCH

Pro zraněného cyklistu letěl vrtulník

Na Jiráskově cestě pod Velkou Deštnou se v sobotu před polednem dvaatřicetiletý cyklista zranil na hlavě, asi i proto, že neměl přilbu. „Když jsme k němu přijeli, byl při vědomí. Přivolaný vrtulník ho přepravil k vyšetření do nemocnice. (van)

Berete s sebou fotoaparát?

Chystáte se fotit na některé z akcí nebo na výletě v Královéhradeckém kraji? Zdařilé snímky rádi uveřejníme. Jestli je skutečně chcete vidět v novinách, uložte vaše fotografie na **rajce.net** do sekce **Moje fotozprávy**.

Vítězné tablo v kraji: Jsme gyboni, proto se houpeme na laně

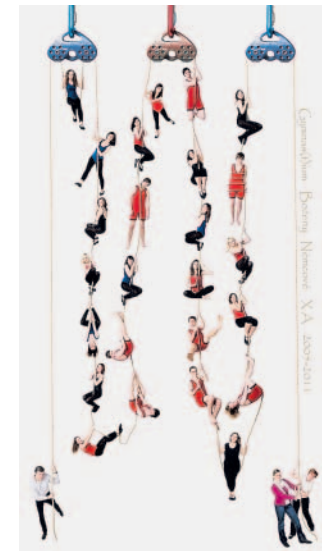
HRADEC KRÁLOVÉ (kvi) V regionální soutěži MF DNES a rajce.net o nejoriginálnější maturitní tablo roku 2011 zvítězili studenti Gymnázia Boženy Němcové v Hradci Králové. „Jsme přece gyboni, jako ty opice, proto se houpeme a visíme na lanech,“ říká Anna Schreiberová, která do soutěže o nejoriginálnější tablo přihlásila svoji třídu XA. Narázil při tom na zkratku hradecké

kého Gymnázia Boženy Němcové GYBON, na niž jsou hrdé už generace studentů.

Se slovíčky si studenti hrají rádi, proto neunikne, že namísto gymnázia na table stojí „gymnas(t)ium“. Na dlouhém laně, které prochází přes dvě kladky, visí pětadvacet studentů šestileté třídy ve cvičebních trikotech. Jeden konec lana „jistí“ ředitel gymnázia Jan Štěrbá, druhý dvě učitelky. „Měli jsme za těch šest let dvě třídní učitelky, Ivetu Jalůvkovou a Petru Petřů. Ty drží lano, na kterém visíme, což znamená, že nám pomáhají a že nás vedly na cestě školou,“ vysvětluje studentka. Původně chtěli studenti jiný formát, fotografie měla být dlouhá a měla zabrat tři výlohy, ale to nakonec zavrhl kvůli penězům

„Byla to spontánní akce, vymysleli jsme nejružnější možnosti a tahle byla nejschůdnější. Fotograf nám nejdříve navrhoval, abychom se fotili u vědecké knihovny v oknech na způsob námořníků, ale námořníci jsou moc profláknutí,“ přiblížila studentka, jak nápad na nejoriginálnější tablo v kraji vznikl. Tablo se dokonce dostalo do první desítky v celorepublikové soutěži, v celkovém pořadí skončilo sedmé.

Druhé místo v kraji obsadili maturanti z Trutnova s tablem evokujícím bulvární plátek a třetí místo patřil obří Rubikově kostce, kterou vytvořili studenti Obchodní akademie v Hradci Králové.

1. místo Studenti Gymnázia Boženy Němcové v Hradci.

2. místo Bulvární plátek trutnovských maturantů.

3. místo Rubikova kostka z hradecké obchodní akademie.

INZERCE

OD 399 000 Kč

SHIFT_the way you move

**ORIGINÁLNÍ CROSSOVER
NISSAN QASHQAI
MĚSTU ODOLNÝ. DOKONALE.**

COLOR CAR
Bratří Štefanů 978
500 03 Hradec Králové
Tel.: +420 495 406 160
www.color-car.cz

Zobrazení jsou pouze ilustrativní. Data a údaje uvedené v této reklamě jsou určeny výlučně k informačním účelům a nemohou být považovány za návrh smlouvy. Nabídka je platná od 1. 5. 2011 do 30. 6. 2011. Kombinovaná spotřeba: 5,2–8,2 l/100 km, kombinované emise CO₂: 137–194 g/km.

Některé nápady zrozené z úsilí o inovaci jsou revoluční – tak jako spojení 4x4 se sportovním automobilem. Unikátní vůz, který rozbíjí všechny zvyklosti. Vytváří novou kategorii, formuje cestu, kterou všichni následují. Ovládá evropská města. Upoutává všechny pohledy. Stává se něčím mimořádným. Nissan Qashqai, průkopník mezi crossovery.